

А.В. КОЛОДИЙЧУК,

к.е.н., доцент кафедри, Ужгородський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету

Аналіз впливу економічного, адміністративного та соціального потенціалів впровадження ІКТ на рейтингові позиції економіки України у світі

У статті показано вплив економічного (ІТ-компанії, кваліфікованість ІТ-кадрів, ІТ-фрілансери), соціального (рівень інформаційного сервісу обслуговування туристів, забезпечення доступу населення до інформації, чисельність інтернет-аудиторії), адміністративного (рівень електронного урядування в країні, законодавчі важелі регулювання ІКТ-сектору) потенціалів впровадження інформаційно-комунікаційних технологій на позиції України у міждержавних порівняльних рейтингах. На основі цього аналізу окреслено загальне місце України у світовому інформаційному процесі, виявлені основні тенденції та проблемні сторони розвитку даної сфери.

Ключові слова: економічний потенціал, соціальний потенціал, адміністративний потенціал, ІКТ, фрілансери, інформаційний сектор економіки, рейтингові оцінки, мережева готовність.

А.В. КОЛОДИЙЧУК,

к.э.н., доцент, Ужгородский торгово-экономический институт
Киевского национального торгово-экономического университета

Анализ влияния экономического, административного и социального потенциалов внедрения ИКТ на рейтинговые позиции экономики Украины в мире

В статье показано влияние экономического (ИТ-компания, квалификация ИТ-кадров, ИТ-фрилансеры), социального (уровень информационного сервиса обслуживания туристов, обеспечение доступа населения к информации, численность интернет-аудитории), административного (уровень электронного управления в стране, законодательные рычаги регулирования ИКТ-сектора) потенциалов внедрения информационно-коммуникационных технологий на позиции Украины в межгосударственных сравнительных рейтингах. На основе этого анализа обозначено общее место Украины в мировом информационном процессе, выявлены основные тенденции и проблемные стороны развития данной сферы.

Ключевые слова: экономический потенциал, социальный потенциал, административный потенциал, ИКТ, фрилансеры, информационный сектор экономики, рейтинговые оценки, сетевая готовность.

A. KOLODIYCHUK,

PhD, Associate Professor of Uzhgorod Trade and Economic Institute
of the Kyiv National Trade and Economic University

Analysis of the influence of economic, administrative and social potentials of ICT implementation on the rating positions of Ukraine's economy in the world

The paper shows the influence of the economic (IT companies, IT staff qualifications, IT freelancers), social (level of information tourist service, provision of population access to information, number of Internet audience), administrative (level of electronic government in the country, legislative levers for regulation of the ICT sector) of the potentials of implementing of information-communication technologies on the position of Ukraine in the interstate comparative rankings. On the basis of this analysis, the general place of Ukraine in the global information process is outlined, the main tendencies and problem sides of development of this sphere are revealed.

Keywords: economic potential, social potential, administrative potential, ICT, freelancers, information sector of economy, rating estimations, network readiness.

Постановка проблеми. IT–сфера й агросектор – це два потенційні локомотиви новітньої моделі української економіки, їх швидка перебудова, а точніше розбудова у випадку ІКТ–напрямку реалізації державної економічної політики – це потужний інструмент нейтралізації ризиків розвитку національної економіки. Саме ці дві галузі приходять на зміну ресурсозатратним й немоdernізованим ще з радянських часів металургії і хімпрому. Власне, від їхнього розвитку конкурентні позиції України у сучасному глобалізованому світі лише зростатимуть, враховуючи те, що наша держава має потенціал запропонувати у перспективі конкурентоспроможний продукт на світовому ринку високих технологій.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Міжнародні рейтингові порівняння завжди знаходились в полі зору багатьох аналітиків, експертів і науковців. Це стосується різноманітних сфер, в тому числі сектору інформаційно–комунікаційних технологій. Вони потребують постійного перегляду й актуалізації з огляду на виклики глобальної економічної системи. Проте питання впливу економічного, адміністративного та соціального потенціалів ІКТ на рейтингові позиції інформаційного сектору економіки України у світі залишається недослідженим і тому виступає предметом нашого дослідження.

Мета статті – здійснити аналіз і виявити особливості впливу економічного, адміністративного та соціального потенціалів впровадження ІКТ на міжнародні рейтингові позиції України.

Виклад основного матеріалу. Вплив адміністративного, економічного та соціального потенціалів ІКТ на процес розвитку інформаційної економіки України наочно демонструється різними спеціальними міжнародними рейтингами, інформаційними індикаторами. Власне, про чільне місце України у світовому ІКТ–процесі свідчать результати систематичних рейтингів компаній IT–аутсорсингу від експертів міжнародної асоціації «IAOP», зокрема у 2017 році 13% компаній з списку лідерів «The Global Outsourcing 100» [7] було з України, це провідні вітчизняні IT–шні компанії «Luxoft», «EPAM», «ELEKS», «Miratech», «Ciklum», «TEAM International Services», «Intetics», «SoftServe», «Softjourn», «N–iX», «Sigma», «Softengi» та «Program–Ace». Варто нагадати, що саме ці підприємства є активними учасниками кластерних об'єднань у ве–

ликих містах України, а окремі з них виступають на сьогодні головними кластероутворюючими структурами новітнього типу. Важливими подіями, які матимуть вагомий вплив на IT–сектор, є початок реалізації масштабних IT–проектів: «Apps4Cities», «VDNH Tech», «EGAP Challenge», «Kyiv Smart Hub City» та ряду інших. Не було б зайвим сказати, що Україна була представлена на Міжнародній виставці CES–2017 (International Consumer Electronics Show) у м. Лас–Вегас окремою IT–секцією. З іншого боку, про потужний кадровий потенціал IT–шників (а це понад 100 тисяч IT–спеціалістів за даними Держстату України [4]), свідчать високі місця у світових рейтингах, які оцінюють їх досягнення, рівень теоретичних знань, практичних навичок та умінь. Зокрема, у 2016 році Україна зайняла 11–місце серед країн світу з найкращими програмістами (т.зв. глобальний індекс «HackerRank»). З–поміж сусідів України вище по списку ідуть Польща (3–є місце), Угорщина (5–є місце) та Російська Федерація (2–ге місце). Лідером за даним списком визнано КНР, яка на першому місці. З іншої сторони, наша держава за цим показником йде попереду таких розвинутих країн, як ФРН (14–є місце), США (28–є місце), Великобританія (29–є місце), Канада (21–є місце), проте поступається Франції (8–є місце), Швейцарії (4–є місце) та Італії (10–є місце). Треба зауважити, що даний рейтинг носить інтегральний характер і враховує успішність програмістів різних країн у таких областях відповідної спеціалізації, як алгоритмізація, аналіз і обробка великих масивів даних, комп'ютерна безпека (де Україна перша), математичні методи в програмуванні (де Україна за цим субіндексом четверта), дистрибутивні інформаційні системи (Україна також на 4–ому місці), функціональне програмування, робота з «Java», «C++», «Python», «Ruby», «Shell», бази даних, досягнення програмістів країни у сфері штучного інтелекту, написання навчальних посібників з алгоритмізації і програмування.

Потрібно враховувати також, що Україна за даними аналітичного центру IT–рекрутингу «Topsdev» [3] займає станом на 2016 рік 30% ринку IT–фрілансерів Східної Європи, причому лише за один цей рік українська частка даного ринку зросла на 8%. Таким чином, за даним показником Україна вже безумовний лідер у Східній Європі, на другому місці йде Росія, а на третьому

– Румунія, водночас значно втратили свої минулі позиції Польща та Білорусь. Даний контингент висококласних спеціалістів охоплює такі напрямки, як «PHP», «HTML&CSS» й «JavaScript», а готують їх в основному в «КПІ ім. І.Сікорського», Національному університеті «Львівська політехніка» та Харківському університеті радіоелектроніки. Сконцентровані відповідні ІТ-кадри також і в Одесі та Запоріжжі.

Крім вищесказаного, Україна, за даними спеціалізованого сервісу з пошуку орендного житла «HomeToGo», займає друге місце серед європейських країн за рівнем доступності послуги «Wi-Fi» для туристів та екскурсантів за підсумками 2016 року після Молдови, яка на першому місці. Проте враховуючи порівняно невелику за територією Республіку Молдову та її сприятливий клімат для розвитку туризму, високодиверсифікована економічна система України показала без сумніву найкращий результат в Європі за цим показником. Якщо в Молдові вільним доступом до Інтернету охоплено 94% всіх будинків відпочинку і орендованих для туристів квартир, то в Україні це 91%. Гірші результати у цьому плані у Македонії (87%), Чорногорії (85%) та Румунії (83%), тобто країн з розвинутим туристичним комплексом.

Поміж комунікаційних досягнень, українське законодавство у сфері забезпечення доступу на інформацію знаходиться на 22 місці станом на 2016 рік у рейтингу 111 країн, складеним фахівцями канадської компанії «Centre for Law and Democracy» та іспанської компанії «Access Info Europe». Зокрема, країнами-лідерами за даним рейтингом тоді виступали Мексика, Сербія та Словенія.

Що ж до електронного урядування, то тут Україна знаходиться лише на 62 місці [8] з 193 країн у світі, проте випереджає відповідний середньосвітовий показник на 23%. З-поміж конкретних досягнень останніх років у цій сфері можна назвати запуск і успішне функціонування електронної системи «ProZorro» для проведення державних тендерних закупівель, запуск системи електронних петицій до органів влади різного рівня, створення Єдиного держпорталу надання адмінпослуг громадянам, запуску в дію різних галузевих електронних сервісних систем, зокрема Кабінету електронних сервісів при Міністерстві юстиції України, сервісу електронних адмінпослуг при Міністерстві екології та природних ресурсів України, Кабінету електронних послуг Державної служ-

би України з питань геодезії, картографії та кадастру, Електронної системи здійснення декларативних процедур у будівництві при Державній архітектурно-будівельній інспекції України, офіційного веб-порталу «Судова влада України», а також Електронного кабінету платника податків (де вже можна, наприклад, отримати довідки про доходи при наявності персонального електронного цифрового підпису). За оцінками експертів вітчизняного Міністерства економічного розвитку і торгівлі, лише у 2016 році ефект економії в результаті використання системи «ProZorro» становив 8 млрд. грн., а середньопроєктний рівень економії складав за цей же період 11,5%.

За індексом мережевої готовності та інтегральним індексом розвитку ІКТ в світі [6] Україна опинилась у 2016 році на 64 місці з-поміж 139 оцінюваних країн світу, повернувшись на найбільш успішні позиції 2009 року (тоді це було 62-е місце).

У рамках кластеризації країн за спеціальним європейським індексом DESI («Digital Economy and Society Index» – європейським аналогом індексу розвитку інформаційно-комунікаційних технологій) Україна у 2016 році знаходилася у четвертому кластері аутсайдерів. Так, до першого кластера лідерів увійшли Фінляндія, Данія, Швеція, Нідерланди та Бельгія, до другого – кластеру потенційних лідерів – Ірландія, Іспанія, Австрія, Чехія, Велика Британія, ФРН, Франція, Люксембург, Литва, Португалія, Естонія, Мальта. До третього кластеру – країн з помірним розвитком цифрової економіки європейських стандартів – віднесені Хорватія, Греція, Італія, Польща, Кіпр, Словенія, Латвія, Словаччина, Угорщина, Румунія, Болгарія. Це свідчить про те, що існує величезний цифровий розрив між Україною та країнами-членами ЄС всіх трьох кластерів. Мало того, як показує світова динаміка [2, 41], він з роками лише наростає. Це відбувається за рахунок того, що інші країни, які просунуті у сфері ІКТ, вирвалися далеко вперед, в той час як вітчизняна сфера ІКТ в порівнянні з ними «тупцює» на місці. Це підтверджується й тим, що Україна як і в 2008 році, так і в 2015 році знаходилася у другому глобальному кластері [2, 41] за індексом розвитку інформаційного суспільства, поряд з такими державами (у 2015 р.) як Монголія, Перу, Венесуела, Куба, Сирія, Туреччина, КНР, Марокко, Вірменія, Грузія, Киргизія, Єгипет, Алжир, Саудівська Аравія тощо. Можна зазначити, що дру-

гий кластер знаходиться на якісно вищому рівні розвитку, ніж країни у першому кластері, такі як: Мадагаскар, Судан, Зімбабве, Ефіопія, Чад, Камерун, Джибуті, Гамбія, Мозамбик, Пакистан, Бенін, Гвінея-Бісау і т.д. Проте країни третього і четвертого кластерів локалізуються на значно вищому рівні розвитку інформаційного суспільства, ніж Україна та інші країни другого кластеру. До третього кластеру належать Аргентина, Греція, Білорусь, Словенія, Чилі, Кувейт, Кіпр, Малайзія, Казахстан, Чеська республіка, Болгарія, Португалія, Росія та інші. У четвертому кластері знаходяться наступні країни: Сінгапур, Мальта, Австрія, Республіка Корея, США, ФРН, Барбадос, Великобританія, Данія, Ісландія, Швейцарія, Макао, Іспанія, Андорра тощо. При цьому за аналізовані 7 років багато країн перемістилися з менш розвинутого кластера в більш розвинутий. Наприклад, Марокко і Гватемала перемістилися з першого в другий кластер, Малайзія й Білорусь – з другого в третій кластер, Катар – з третього в найрозвинутіший – четвертий кластер розвитку інформаційного суспільства в світі.

З 182 країн світу на початок 2016 року Україна знаходилася на 29 місці у світі за кількістю інтернет-користувачів (22,08 млн. осіб, або 49,26% населення). Країни-сусіди України розподілилися у цьому рейтингу наступним чином: РФ – на четвертому місці, Польща – на двадцятому, Румунія – на 37-ому, Словаччина на 57-ому, Білорусь – на 69-ому, Молдова – на 89-ому, Угорщина – на 43-ому місцях у світі відповідно. В той же час, за рівнем проникнення Інтернету (тобто процентному відношенні користувачів до всього населення) наша держава розмістилася на 65-ій позиції у світі (49,26%). Якщо взяти суміжні з Україною держави, то їх показники виглядають так: Росія – 43 місце (73,41%), Польща – 63 місце (68,0%), Румунія – 88 місце (55,76%), Словаччина – 32 місце (85,0%), Білорусь – 79 місце (62,2%), Молдова – 91 місце (49,8%), Угорщина – 42 місце (72,8%). При врахуванні позицій кожної з країн рівень поширення Інтернету серед населення у даному рейтингу зважувався на його загальну чисельність.

Також на 29 місці з-поміж 41 країн світу станом на середину 2015 року знаходилася Україна за рівнем проникнення смартфонів у суспільстві з показником 27% (в порівнянні Південна Корея – лідер списку – має показник проник-

нення 88%, Польща – 41%, Росія – 45%, США – 72%, Китай – 58%). Даний рейтинг важливий не лише для розвитку індивідуальної цифрової культури в суспільному середовищі, але й для е-оплати різноманітних послуг (транспортних, туристичних, телекомунікаційних тощо), тобто від них залежить продукування певної частки ВВП держави. Тут варто додати, що частка смартфонів на українському ринку абонентів мобільного зв'язку стрімко зростає за останні декілька років. Так, якщо у 2015 році ця частка складала 28%, то уже у 2016 р. вона досягла позначку в 40% (у цьому році придбано понад 4,2 млн. смартфон-пристроїв), а в 2017 р. перетнула рубіж в 50%, а тенденція до подальшого зростання зберігається. За даними експертів «Агентства мобільного маркетингу «LEAD9» [5], цей щорічний приріст становить на сьогодні в середньому 30%.

У рейтинг поширення технології 4G LTE Україна у 2016 році взагалі не увійшла, притому що ця технологія вже давно успішно впроваджена у 78 країнах світу. Це пов'язано з тим, що Україна свого часу перейшла до технології 3G із запізненням на півтора десятка років, при цьому нею до сьогодні покрито менше половина української території. Проте Румунія (рівень проникнення технології в якій 58%), Польща (57%), Росія (49%), Угорщина (80%) у списку 4G-країн давно присутні, при цьому деякі з них (як Угорщина на 12 місці у світі) на провідних місцях. Натомість в Україні станом на сьогоднішній день, як про це говорилось раніше, лише задекларована необхідність впровадження 4G-технології. Тим часом, в країнах ЄС уже ведуться активні роботи по широкомасштабному впровадженню технологій зв'язку 5G, заснованому на покритті по спеціальному стандарту LTE, який є в 4G, отже останній оминути не можливо, щоб розвивати 5G. При цьому, КНР вже створила у столичному районі Пекіна Хуайжоу найбільшу у світі експериментальну мережу п'ятого покоління бездротового мобільного зв'язку 5G, у роботі котрої активну участь приймають такі провідні компанії світового рівня, як: «Nokia», «Huawei», «Intel», «Ericsson» і т.д. ця мережа передусім спрямована на розвиток сегменту Інтернету речей. Таким чином, за цим індикатором Україна катастрофічно відстає від розвинутого світу та країн, що стрімко розвиваються, на 15–20 років. При цьому, у світі в найближчу п'ятирічку дуже активно здійснюватимуться дві

науково-технічні революції у комп'ютерному бізнесі: по-перше, це революція у сфері віртуальної реальності (Україна тут відзначилася передусім розвитком цифрової культури завдяки мережі IMAX-3D-кінотеатрів, які почали відкриватися в нас з 2008 р.), а по-друге, це 5G-революція у сфері мобільного зв'язку. Особливості останньої полягатимуть передусім не в пришвидшенні передачі даних між пристроями мобільного зв'язку, а в інтегруванні підприємницьких інформаційних систем, окремих персональних комп'ютерів, ноутбуків і т.п. та кардинально нової сфери – IoT-техніки в одну єдину глобальну систему. Окрім того, передбачається інтеграція точок доступу «Wi-Fi» та мобільних мереж і повна ліквідація кабельних підключень. Все вищесказане несе значні ризики погіршення технологічної відсталості України у даній сфері, яка орієнтується на застарілі технології, котрі на Заході вже відходять у минуле. З іншої сторони, можна вказати на наявність певного потенціалу для 5G-еволюції ІКТ в нашій країні. Мається на увазі досить неординарна подія у літописі вітчизняної ІКТ-еволюції – це відкриття у м. Києві у 2017 році спеціального дослідницького ІКТ-центру провідної китайської ІТ-фірми «HuaweiTechnologiesCo» для впровадження 4G– 5G інфраструктури в Україні. Цей центр повинен позиціонуватися в перспективі як один з 16 аналогічних центрів «Huawei», локалізованих по всьому світу.

За кількістю абонентів мобільного зв'язку Україна на кінець 2013 року перебувала на 23-ому місці серед країн світу з результатом 126 підключень на 100 жителів. Для порівняння важливо навести наступні цифрові дані: у Польщі та Румунії даний показник становив по 123,5 підключень / 100 жителів, у Росії – 155,5, в Угорщині – 116,7 тощо. Україна у 2012 році знаходилася за інтернет-хостингом на 37 місці у світі, у ній було на той час зафіксовано роботу 2 млн. 173 тис. хостів (комп'ютерів, серверів, підключених до локальних мереж чи Інтернету. Сусіди України розташувалися у цьому рейтингу наступним чином: Румунія – на 35-му місці (2,7 млн. хостів), Угорщина – на 33-му (3,1 млн. хостів), Польща – на 12-му (13,3 млн. хостів), Росія – на 10-му (14,9 млн. хостів), Молдова – на 51-му (711 тис. хостів), Білорусь – на 64-му (295 тис. хостів), Словаччина – на 41-му (1,4 млн. хостів). Таким чином, цей рейтинг дозво-

ляє досягнути і порівняти місткість національних сегментів Всесвітньої Павутии. В той же час, не меншу цікавість викликає рейтинг країн за кількістю IP-адрес, так Україна у ньому станом на той самий 2012 рік посідала 31-е місце (11,2 млн. адрес IP, це 250,65 адрес на 1000 жителів) у світі. Лідирують у цьому рейтингу Сполучені Штати, де зосереджено 35,9% всіх IP-точок у світі (понад 1,6 млрд.), а також Китай (7,7% всіх одиниць світової IP-мережі та 330,3 млн. в абсолютному вираженні відповідно). Втім, частка українських IP-адрес у всій масі світових IP не перевищує 0,3%. Країни-сусідки України теж знаходяться на периферії глобального IP-сектору, проте не всі. Зокрема, Росія знаходиться на 13-му (1%) місці, Польща – на 21-му (0,5%), Румунія – на 28-му (0,3%), Угорщина – на 46-му (0,1%), Словаччина – на 56-му (0,1%), Білорусь – на 66-му (менше 0,1%), Молдова – на 81-му (менше 0,1%).

За кількістю станцій телерадіомовлення Україна ще у 2006 році опинилась на 6-ому місці (647 станцій передачі), на першому місці у цьому списку була Росія (7306 станцій передачі), на другому – Китай (3240 станцій передачі), на третьому – США (2218 станцій передачі), на четвертому – Індія (1600 станцій передачі), на п'ятому – Велика Британія (704 станції передачі). З-поміж сусідів України на 9-му місці розмістилася Румунія (575 станцій передачі), на 32-му – Словаччина (80 станцій передачі), на 50-тому – Білорусь (47 станцій передачі) і т.д.

Висновки

Як видно з наведеного фактографічного матеріалу та виявлених тенденцій розвитку ІКТ-сектору України та зіставлення його нинішніх позицій з аналогічними секторами інших держав, Україна має достатньо значний потенціал для активізування цілого ряду напрямків інформатизації та комунікатизації національної економіки. Проте за певними параметрами вона серйозно відстає не лише від провідних країн світу, але й від середньорозвинутих держав, що потребує на макрорівні вибудовування і втілення в життя стратегічної інформаційної політики для виходу з цієї ситуації. Між тим, необхідно враховувати, що геоінформаційний простір дуже динамічний, і тому потрібно мати на увазі можливі зміни на світовому ринку ІКТ, з чого випливає, що необхідно роз-

вивати і впроваджувати в макроекономічний механізм перспективні, а не віджили технології ІКТ, не повторювати помилок інших держав, що вже пройшли відповідні етапи цифрового поступу.

Список використаних джерел

1. Важинський Ф.А. Маркетингові дослідження в системі управління конкурентоспроможністю підприємств / Ф.А. Важинський, А.В. Колодійчук // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – Вип. 19.1 – С. 129–130.
2. Веретюк С.М. Застосування методу головних компонент для порівняльного аналізу розвитку інформаційного суспільства в Україні / С.М. Веретюк, В.В. Пілінський, І.М. Панченко // Наукові записки Українського науково-дослідного інституту зв'язку. – 2016. – №1(41). – С. 35–43
3. Офіційна веб-сторінка сервісу пошуку програмістів top\$dev [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://topsdev.org>

4. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

5. Продажи смартфонов в Украине растут на 30% ежегодно, – инфографика [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tehnot.com/prodazhi-smartfonov-v-ukraine-rastut-na-30-ezhegodno-infografika/>

6. Рейтингові оцінки України за індексом мережевої готовності 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://edclub.com.ua/analitika/rejtingovi-ocinky-ukrayiny-za-indeksom-merezhevoi-gotovnosti-2016>

7. The 2017 Global Outsourcing 100 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.iaop.org/Content/19/165/4701>

8. UN E-Government Survey 2016: E-Government in Support of Sustainable Development [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/reports/un-e-government-survey-2016>

УДК 339.5.012.23

І.Ю. ГУЖВА,

к. е. н., Державний науково-дослідний інститут інформатизації та моделювання економіки

Перспективи розвитку зовнішньоторговельної сфери національної економіки України

У статті розкрито роль регулювання зовнішньої торгівлі в системі економічної політики держави. Проаналізовано особливості впливу державного регулювання зовнішньої торгівлі на динаміку розвитку національної економіки в Україні. Обґрунтовано визначальну роль регуляторного впливу держави у сфері зовнішньої торгівлі товарами і послугами на перспективи економічного зростання в Україні. З використанням методів економіко-математичного моделювання розраховано оптимальні показники обсягу та структури зовнішньої торгівлі України товарами у середньостроковій перспективі. Запропоновано ряд передових інструментів і систему інституційних механізмів досягнення оптимальних обсягів та структури зовнішньої торгівлі України.

Ключові слова: державне регулювання, зовнішня торгівля, експортна квота, світові ціни, виробничо-експортний потенціал, угоди про вільну торгівлю, спрощення процедур торгівлі, експортно-кредитне агентство, торгове представництво, ГТАР.

І.Ю. ГУЖВА,

к. э. н., Государственный научно-исследовательский институт информатизации и моделирования экономики

Перспективы развития внешнеторговой сферы национальной экономики Украины

В статье раскрыта роль регулирования внешней торговли в системе экономической политики государства. Проанализированы особенности влияния государственного регулирования внешней торговли на динамику развития национальной экономики в Украине. Обоснованно определяющую роль регуляторного влияния государства в сфере внешней торговли товарами и услугами.